

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Den hidtidige Ordning har virket tilfredsstillende, og en Forlængelse maa utvivlsomt — navnlig naar henses til de af Krigssituationen opstaaede Vanskeligheder — erkendes at være fuldt saa paakrævet som nogen Sinde før. Foruden at det er lykkedes gennem den iværksatte Rationering at sikre den danske Befolkning en tilfredsstillende Tildeling af dette vigtige Næringsmiddel, har det, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, været muligt at afse ret betydelige Mængder Sukker til Norge og Finland, der under de foreliggende Forhold har haft store Vanskeligheder ved at dække deres Behov for Sukker. Lovforslaget er affattet i Overensstemmelse med Principperne i de tidligere Love, og jeg skal derfor kun knytte nogle Bemærkninger til § 3, der fastsætter den nye Roepris.

Ved Sukkerloven af 1940 fastsattes den Pris, som Fabrikkerne forlods skulde betale Roedyrkerne pr. leveret Dobbeltcentner, til 2 Kr. 50 Øre. Denne Pris blev imidlertid, efter at der var sket Regulering i Henhold til Bestemmelserne i Lovens § 3, 2det Stykke, i December Maaned forhøjet med 39 Øre til 2 Kr. 89 Øre pr. Dobbeltcentner, hvortil kommer Tantiøen, der højst kan andrage 30 Øre. I det forløbne Sukkeraar er der i alt oparbejdet 14 603 000 Dobbeltcentner Sukkerroer, der har givet et Udbytte, der maa anslaaes til ca. 227 000 t Konsumsukker. Det gennemsnitlige Roedudbytte pr. Td. Land kan ansættes til 187 Dobbeltcentner. Til Sammenligning kan anføres, at Roedudbyttet for Sukkeraaret 1939—40 har været 223 Dobbeltcentner pr. Td. Land, medens Udbyttet for Aaret 1938—39 androg 183 Dobbeltcentner. Selv om Roedudbyttet pr. Tønde Land saaledes har været lavere end Aaret i Forvejen, har Sukkerkampagnen for Aaret 1940—41 givet samme Resultat som det foregaaende Aar paa Grund af, at Sukkerudbyttet i Roerne har været ekstraordinært højt. Som jeg før nævnte, anslaaes Udbyttet for Sukkeraaret 1940—41 til ca. 227 000 t Konsumsukker, medens Tallet for det foregaaende Aar androg 228 000 t.

Med Hensyn til den Pris, der maa ydes Roedyrkerne, kan jeg anføre, at der for Udgifternes Vedkommende har været meget væsentlige Stigninger paa praktisk talt alle Poster, af hvilke jeg bl. a. skal nævne Gødning, Hestekraft og Fragt. For Gødningens Vedkommende volder Forholdene i Aar betydelige Vanskeligheder, idet der kun har været en ringe Mængde Chilesalpeter og endnu mindre Superfosfat til Raadighed.

Sidstnævnte Gødningsart betyder overordentlig meget netop for Sukkerroearalerne, og for i videst muligt Omfang at raade Bod paa de manglende Tilførsler af disse Stoffer vil det være nødvendigt at anvende væsentligt større Kvantum Kvælstofgødning, og dette betyder en Udgiftsstigning af betragteligt Omfang. For Hestekraftens Vedkommende maa det erindres, at Udgifterne under denne Post sidste Aar for en Dels Vedkommende laa forud for det Tidspunkt, da Prisen paa Foderkorn blev fastlagt ved den gældende Kornordning, hvorfor den af Kornloven bevirkede Prisstigning i den her nævnte Henseende først vil komme til Udslag i sin Helhed i det Sukkeraar, vi nu gaar ind i. Ligeledes gælder det om Fragten, at Prisstigningen først vil indvirke med sit fulde Beløb i det nye Sukkeraar.

Foruden disse Omkostningsstigninger har der ved Forhandlingerne om Roeprisens Fastsættelse været det yderligere Moment at tage i Betragtning, at Bestræbelserne for det kommende Sukkeraar har maattet rettes imod ikke alene at opretholde de nuværende Sukkerarealer, men tillige at søge disse udvidet under Hensyn til det Usikkerhedsmoment, der knytter sig til Gødningstilførslerne og den Udbyttenedgang, dette kan medføre. Der maa stræbes henimod at naa et Sukkerudbytte af mindst samme Størrelse som sidste Aar, og der regnes derfor med en Udvidelse af Arealerne paa ca. 10 pCt., nemlig fra ca. 79 000 Tdr. Land sidste Aar til 88 000 Tdr. Land i Aar.

Samtlige de Elementer, der spiller ind paa Roeprisen, har, som jeg før nævnte det, været gjort til Genstand for indgaaende Forhandlinger, og man er med Dyrkernes Tilslutning naaet til den Pris, der er fastsat i Lovforslaget, nemlig en Pris af 410 Øre pr. leveret Dobbeltcentner Roer. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at den Efterreguleringsbestemmelse, som indeholdes i den nugældende Sukkerlov, efter den med Roedyrkerne truffene Aftale i Aar er udgaaet af Lovforslaget.

Med Hensyn til Arealudvidelsen skal jeg anføre, at det ligesom sidste Aar er Hensigten, at Udvidelserne fortrinsvis skal komme de gamle Dyrkere til gode, men det er dog Tanken, at ogsaa nye Dyrkere i Aar i et vist Omfang skulde faa Mulighed for at faa et Areal.

Sukkerfabrikkernes Notering pr. kg Melis er ligesom i den gældende Lov sat til 40 Øre pr. kg. Allerede i indværende Sukkeraar skulde den indenlandske Sukkerpris egentlig have været forhøjet, men som det sikkert vil være ærede Medlemmer be-